

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 28Csp/55/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121200573
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Detvaiová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2021:6121200573.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní pred sudkyňou JUDr. Evou Detvaiovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtňa 48, Bratislava, zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtňa 48, Bratislava proti žalovanej: I. L., Z.: X.X.XXXX, K. B. L. XXXX/XXB, Q.d, zast.: Sidor & partneri, s.r.o., so sídlom Železničná 4/A, Hlohovec, IČO: 52 635 970, o zaplatenie 8.691,05 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovaná má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica a tunajšiemu súdu dňa 13.4.2021 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 8.691,05 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 8.691,05 Eur od 17.7.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania, na tom skutkovom základe, že právny predchodca žalobcu, spoločnosť Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, poskytol žalovanej na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 11.10.2016 pod číslom úverového účtu XXXXXXXXXX úver vo výške 9.770 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala uhradiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy žalovaná svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnila riadne a včas, čo žalobca preukazuje predloženým výpisom z úverového účtu. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaná napriek písomnej výzve svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatila, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy a v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 20.6.2018 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy bolo žalovanej doručené dňa 9.7.2018 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Nakoľko žalovaná v poskytnutej 7-dňovej lehote od doručenia oznámenia o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dlžnú sumu nezaplatila, voči právnomu predchodcovi žalobcu sa tak od 17.7.2018 dostala do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., ako postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 14.2.2020 a žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 8.7.2020 bola pohľadávka voči žalovanej z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bola žalovaná upovedomená písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Výška postúpenej pohľadávky bola postupcom vyčíslená ku dňu 1.7.2020. Žalovaná bola vyzvaná právnym zástupcom žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy z titulu nesplateného

úveru. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanej len časť postúpeného nároku vo výške nesplatennej dlžnej istiny úveru vo výške 8.691,05 Eur spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaná žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatila.

2. Na preukázanie svojho nároku žalobca predložil listinné dôkazy, a to zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru Flexipôžička zo dňa 11.10.2016, spotrebiteľskú rozhodcovskú zmluvu, žiadosť o flexipôžičku - bezúčelová, oznámenie o splnení OP pre čerpanie Flexipôžičky, dodatok k tiketu pre refinancovanie úveru, európske informácie o spotrebiteľskom úvere, údaje o RPMN, VOP VÚB, a.s., rozsudok tunajšieho súdu sp. zn.: XC/XX/XX zo dňa 25.5.1995, žiadosť o zmenu zmluvných podmienok, emaily o schválení úveru, prehľad záväzkov v iných bankách, zoznam dokladov k Flexipôžičke, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 9.7.2020, výzvu na zaplatenie pohľadávky zo dňa 25.11.2020, podacie hácky, rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok s prílohou, tretiu upomienku - pokus o zmier zo dňa 22.5.2018, výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 21.6.2018 s kópiou doručky, prehľad úhrad.

3. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní žalobe vyhovel v plnom rozsahu vydaním platobného rozkazu pod sp. zn. 41Up/6/2021 zo dňa 27.1.2021. Žalovaná podala proti platobnému rozkazu odpor, v ktorom poprela nárok žalobcu v celom rozsahu. Uviedla, že predmetom konania je o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, žalovaná vystupuje ako spotrebiteľ a právny predchodca žalobcu je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Právny vzťah je potrebné posudzovať ako spotrebiteľský, podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, podľa ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a ostatných príslušných právnych predpisov. Uvedená zmluva nie je v súlade s právnou úpravou ochrany spotrebiteľa, predovšetkým podľa zákona má v rámci ochrany a informovanosti spotrebiteľa obsahovať predpísané povinné náležitosti, pričom ich absencia alebo prípadný nesúlad spôsobujú sankcie a to najmä bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého spotrebiteľského úveru. Žalovaná má za to, že v predmetnej veci nastalo plnenie z (čiastočne) neplatného právneho úkonu. Primárne žalovaná v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie NS SR sp. zn. 1Cdo/238/2017 z dňa 18.10.2018, z ktorého obsahu vyplýva, že "...v prípade, ak nebankový subjekt (veriteľ) koná nekorektné a neuvedie do úverovej zmluvy všetky zákonom predpísané údaje, je toto jeho konanie zo zákona sankcionované tým, že zmluva sa stáva bezúročnou a bezpoplatkovou. Čo v podstate znamená, že spotrebiteľ je povinný zaplatiť veriteľovi len samotnú istinu úveru (pôžičky). Táto skutočnosť má preto za následok automatickú neplatnosť tých častí zmluvy, ktoré sa týkajú práve odplaty a úrokov za poskytnutý úver. Je preto dôležité správne posúdiť, či je zmluva platná s výnimkou častí o úrokoch a odplate, alebo má ešte také (iné) vady, že je ako celok neudržateľná, a preto v celosti neplatná. Uvedené má tiež dopad na posúdenie, z akého dôvodu bezdôvodné obohatenie vzniklo, čo následne determinuje okamih bezdôvodného obohatenia (kedy k obohateniu došlo), ako aj začiatok plynutia objektívnej premlčacej lehoty na uplatnenie nároku z bezdôvodného obohatenia." Žalovaná v podanom odpore v tejto súvislosti poukázala na absenciu podstatných náležitostí zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) ZSÚ, resp. nesprávne uvedenú výšku RPMN v neprospech žalovanej, na absenciu predpokladov, ktoré boli použité na výpočet tejto RPMN, absenciu údaju o priemernej RPMN, absencia platného údaju o odplate. Vzhľadom na vyššie uvedené je úver vyplývajúci zo zmluvy potrebné považovať v zmysle § 11 ods. 1 ZSÚ za bezúročný a bez poplatkov. Z prehľadu platieb, ktoré žalobca k návrhu pripojil vyplýva, že žalovaná na úver splatila sumu 2.489,44 Eur. Potom je zrejmé, že pokiaľ právny predchodca žalobcu žalovanej poskytol úver vo výške 9.574,6 Eur (refinancovanie úveru + doplatok na osobný účet žalovanej vo výške 533 Eur mínus poplatok za poskytnutie úveru), a pokiaľ žalobca v zmysle návrhu požaduje zaplatenie sumy 8.691,05 Eur s prísl., je žaloba v časti 1.605,88 Eur nedôvodná (9.574,60 Eur - 2.489,44 Eur = 7.085,17 Eur mínus žalobcom požadovaná suma). K vyššie uvedenému ešte žalovaná uvádza, že je totiž úplne postačujúce, ak súd zistí, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z náležitostí vymenovaných v § 11 ods. 1 ZSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, pretože citovaný zákon nepredpokladá kumulatívne nesplnenie všetkých zákonom predpísaných podmienok vymenovaných v § 9 ods. 2, aby úver bolo možné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

4. Žalovaná v odpore ďalej namietla splnenie povinností veriteľom v predzmluvnej fáze. V zmysle § 11 ods. 2 ZSÚ ustanovuje, že ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Smernica 2008/48/ES, ale i ZSÚ v § 4 ods. 1 už v predzmluvnej fáze, v ktorej spotrebiteľ prejavuje záujem o

úverový produkt veriteľa, ukladá veriteľovi povinnosť poskytnúť spotrebiteľovi v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy najmä opis hlavných vlastností ponúkaného úverového produktu spolu s dobou, počas ktorej je veriteľ viazaný obsahom uvedenej ponuky. Informačná povinnosť má umožniť spotrebiteľovi prijať pri uzatvorení úveru informované rozhodnutie. Zákonnú povinnosť veriteľ splní prostredníctvom formuláru, v listinnej podobe, uvedený v prílohe ZSÚ č. 3 a 4 alebo na inom trvanlivom médiu dostupnom spotrebiteľovi. Účelom formuláru je sprehľadniť podmienky získania úveru tak, aby tieto podmienky boli spotrebiteľovi známe ešte pred uzatvorením samotnej zmluvy (napr. Rozhodnutie SD EÚ z dňa 9. 7. 2015, sp. zn. C 348/14, Maria Bucura c/a SC Bancpost SA, alebo aj Rozhodnutie SD EÚ z dňa 21. 4. 2016, sp. zn. C-377/14, Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová c/a FINWAY a.s.). Žalobca v konaní predložil formulár o zmluvných podmienkach ponúkaného úverového produktu, ktorý adresoval žalovanej avšak celkom zjavne nie v dostatočnom časovom predstihu pred uzatvorením zmluvy. Zmluva bola uzatvorená dňa 11.10.2016. Žalobca predložil formulár o zmluvných podmienkach žalovanej na podpis v rovnaký deň ako došlo k uzatvoreniu zmluvy t.j. 11.10.2016. Z uvedeného konania právneho predchodcu žalobcu je zrejmé, že spotrebiteľ nebol riadne o podmienkach úveru informovaný. Je potrebné dodať, že za poskytnutie informácií v dostatočnom časovom predstihu sa v súlade s rozhodnutím SD EU z dňa 18.12.2014, sp. zn. C-449/13, CA Consumer Finance, (bod 46) v prípade úverového produktu sa nedá považovať poskytnutie informácií uskutočnené až v okamihu uzatvorenia zmluvy o úvere. Z dôvodu preukázaného zanedbania povinností právneho predchodcu žalobcu v predzmluvnej fáze je dôvodná pochybnosť o tom, či právny predchodca žalobcu dodržal ďalšiu veriteľovi zákonom uloženú povinnosť. Žalovaná v tejto súvislosti poukazuje na zásadné skutkové okolnosti, z ktorých možno usúdiť hrubé porušenie povinnosti právneho predchodcu žalobcu pokiaľ ide o povinnosť konať v súlade s odbornou starostlivosťou. Žalovaná v čase uzatvorenia zmluvy, ktorá je predmetom tohto konania spláca mnohé ďalšie úverové záväzky uzatvorené (aj) s inými veriteľmi. Konkrétne žalovaná plnila: na zmluvu uzatvorenú so spoločnosťou Proficredit Slovakia s.r.o. dňa 21.4.2015 mesačne 64,54 Eur; na zmluvu uzatvorenú so spoločnosťou Proficredit Slovakia s.r.o. dňa 21.4.2015 mesačne 64,54 Eur; na zmluvu uzatvorenú so spoločnosťou Proficredit Slovakia s.r.o. dňa 22.11.2013 mesačne 80,37 Eur; na zmluvu uzatvorenú so spoločnosťou Proficredit Slovakia s.r.o. 25.11.2011 mesačne 85,15 Eur; na zmluvu uzatvorenú so spoločnosťou OTP banka dňa 20.9.2016 mesačne 35,56 Eur, na zmluvu uzatvorenú so spoločnosťou OTP banka dňa 9.7.2015 mesačne 280,24 Eur, na zmluvu uzatvorenú so spoločnosťou OTP banka dňa 11.8.2015 mesačne 93 Eur. Súčet mesačných splátok predstavuje sumu 703,40 Eur. Ďalšiu pôžičku, žalovanej poskytol právny predchodca žalobcu za účelom refinancovania skôr poskytnutého spotrebiteľského úveru zo dňa 11.5.2015 vo výške 10.000 Eur s mesačnou splátkou 162,75 Eur, a ktorá zmluva bola refinancovaná na podnet právneho predchodcu žalovaného práve zmluvou (ktorá je predmetom tohto konania) z dňa 11.10.2016, čo v konečnom dôsledku vyústilo k podpisu zmluvy a načerpaniu ďalšieho úveru, ktorý je predmetom tohto konania s mesačnou splátkou 155,59 Eur. Aj bez hlbšieho skúmania je očividné, že úverová zaťaženosť žalovanej bola tak veľká (mesačné splátky po poskytnutí úveru zo zmluvy, ktorá je predmetom tohto konania), že žalovanou deklarovaný príjem vo výške v priemere 850 Eur nedosahoval ani výšku povinných mesačných splátok vo výške 858,99 Eur, a malo by byť bez akýchkoľvek pochybností zrejmé že žiadny úver jej nebolo možné poskytnúť. Dokonca z pripojených príloh žalobcom vyplýva, že právny predchodca žalobcu nevyžadoval žiadne doklady o príjme žalovanej. S poukazom na § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, účinný v čase uzatvorenia zmluvy, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Pri získaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplne, presné a pravdivé údaje. Konaním s odbornou starostlivosťou nie je uvedenie príjmu spotrebiteľa bez jeho preukázania a bez požadovania preukázania nákladov spotrebiteľa na živobytie a prípadných záväzkov ovplyvňujúcich jeho bonitu (rozhodnutie KS Prešov z dňa 1.6.2017, sp. zn. 3Co/25/2017, Rozsudok KS v Prešove z dňa 27. 10. 2016, sp. zn. 6Co/171/2016, Rozsudok KS v Prešove z dňa 24.01.2013 č.k. 7Co/134/2012 z dňa 24.01.2013, porovnaj aj Nejvyšší

správni súd 1. 4. 2015 č. j. 1 As 30/2015-39 alebo aj ÚS ČR z dňa 5.3.2019, TZ 26/2019). Podľa NBS ukazovateľom schopnosti klienta splácať úver ukazovateľ finančnej rezervy domácnosti klienta, ktorý zohľadňuje príjmy domácnosti, bežné životné náklady typické pre domácnosť žiadateľa o úver (najmä výdavky na bývanie, energie, telekomunikačné služby, poistenie, výdavky osobnej spotreby, výdavky na starostlivosť o deti, výdavky stanovené zákonnými požiadavkami a pod.) a výdavky domácnosti vyplývajúce zo všetkých jej finančných záväzkov vrátane novo poskytovaného úveru.

5. Žalovaná v odpore namietla aj aktívnu legitímáciu žalobcu a uviedla, že preukázanie splnenia povinností právneho predchodcu žalobcu (preverenie bonity žalovanej) je pre toto konanie otázkou kľúčovou. Za predpokladu, že víde v konaní na javo, že právny predchodca neskúmal s odbornou starostlivosťou bonitu žalovanej, potom v súlade s § 11 ods. 2 ZSÚ, platí že veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Zákondarca totiž nezisťovanie príjmu a výdavkov spotrebiteľa pred poskytnutím úveru kvalifikoval ako hrubé porušenie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou, čo znamená, že zároveň je potrebné aplikovať aj § 11 ods. 2 vetu prvú zákona č. 129/2010 Z. z., teda nemožnosť veriteľa predčasne zosplatiť úver. Právny úkon veriteľa o zosplatení úveru by bolo preto potrebné považovať za absolútne neplatný pre rozpor so zákonom, teda spomínaným § 11 ods. 2 vetou prvou ZSÚ, pričom absolútna neplatnosť právneho úkonu vyplýva z § 39 Občianskeho zákonníka. Podľa neho neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom. S poukazom na § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka je zosplatenie právny predchodcom žalobcu neúčinné. Z uvedeného je zrejmé, že úver nemohol byť ako celok zosplatený, ale len jeho jednotlivé splátky. Z rozhodnutia NS SR pod sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.4.2018 vyplýva, že „...Dovolací súd preto uzatvára, že následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť postupnej zmluvy pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ), pričom na absolútnu neplatnosť postúpenia, musí prihliadnuť súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti. Ak teda dôjde k postúpeniu pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť.“ Pokiaľ postúpenie pohľadávky zo zmluvy bolo založené na neplatnom právnom úkone, potom zmluva o postúpení pohľadávok, uzatvorená medzi právny predchodcom žalobcu a žalobcom (aktívna legitímácia žalobcu v spore) je rovnako absolútne neplatným právny úkonom v zmysle § 39 OZ (pre rozpor so zákonom). Zdá sa, že žalobca nikdy platne pohľadávku zo zmluvy nenadobudol a potom nie je v spore ani aktívne legitimovaný, v dôsledku čoho je nevyhnutné žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Postúpenie pohľadávky napriek nesplneniu zákonných podmienok predstavuje postup v rozpore so zákonom, ktorý má za následok absolútnu neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok (vo vzťahu k tejto pohľadávke) podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Pre platné postúpenie pohľadávky zo strany banky, ako postupcu, musia byť splnené okrem všeobecných podmienok § 524 OZ aj podmienky uvedené v § 92 ods. 8 zákona o bankách. Zo znenia § 92 ods. 8 vyplýva, že predmetom postúpenia z banky na „nebankovku“ môžu byť len splátky úveru, ktoré sú nepretržite viac ako 90 dní po lehote splatnosti a zároveň musí byť splnená aj podmienka, že banka písomne vyzve svojho klienta na úhradu peňažného záväzku s tým, že je v omeškaní nepretržite 90 dní. Pokiaľ by došlo k výkladu, že banka je oprávnená postúpiť celý úver po uplynutí 90 dní omeškania dlžníka, musel by súd dospieť k záveru, že banka môže postúpiť úverové vzťahy bežne uzatvárané na akýkoľvek subjekt, teda aj na nebankovku, čo je v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by to k zhoršeniu postavenia spotrebiteľa, ktorý vstúpil do zmluvného vzťahu s bankou, ktorej činnosť podlieha dozoru NBS a stal by sa dlžníkom nebanky.

6. V závere odporu žalovaná vznesla námietku premlčania nároku v dvojročnej subjektívnej lehote v zmysle § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Poukázala na zásadu hospodárnosti, ktorá vedie súd k tomu, aby prednostne posúdil v konaní vznesenú námietku premlčania vzhľadom na to, že v prípade jej oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej bez potreby vykonávania ďalších dôkazov. Rovnaký následok nastáva i v prípade, že žalobca ako odborne spôsobilý subjekt, poskytovateľ spotrebiteľských úveroch nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 ZSÚ a nepreveril úverovú bonitu žalovanej, stráca právo na odplatu v zmysle ustanovenia § 11 ods. 2 ZSÚ (t.j. opätovne nastáva čiastočná neplatnosť právneho úkonu - zmluvy). Na základe uvedeného má žalovaná za to, že v prejednávanej veci bolo plnené stranami sporu na základe čiastočne neplatného právneho úkonu (režim bezdôvodného obohatenia), došlo k premlčaniu nároku žalobcu v subjektívnej dvojročnej premlčacej dobe. V zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky, odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. V zmysle § 111 Občianskeho zákonníka,

zmena v osobe veriteľa alebo dlžníka nemá vplyv na plynutie premičacej doby. Žalobca v žalobe poukazuje (a preukazuje i listinnými dôkazmi), že právny predchodca žalobcu, vyhlásil ku dňu 20.6.2018 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. S poukazom na uvedené, právny predchodca žalobcu (a teda i žalobca) získal ku dňu 20.6.2018 nespochybniteľnú vedomosť o možnosti uplatniť svoje právo na súde dňa už dňa 21.6.2018, keď predmetný úver zosplatnil (čo uvádza i vo svojom podaní). Počiatok plynutia subjektívnej premičacej doby začal teda plynúť žalobcovi najneskôr uvedeným okamihom t.j dňom 20.6.2018, resp. dňom 21.6.2018. Subjektívna premičacia doba na vydanie bezdôvodného obohatenia poskytnutím plnenia z čiastočne neplatného právneho úkonu uplynula dňa 21.6.2020, preto pokiaľ žalovaný podal žalobu na súd dňa 16.12.2020, svoj nárok uplatnil po uplynutí subjektívnej premičacej doby a právo žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia je premičané v subjektívnej premičacej dobe. Na základe uvedeného žalovaná žiada, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol. Čo sa týka úrokov z omeškania, ktoré sú akcesorickým nárokom podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka tento podlieha rovnakému premičaniu ako záväzok hlavný a teda pokiaľ bola istina uplatnená po uplynutí trojročnej premičacej doby, rovnako úroky z omeškania boli uplatnené po uplynutí všeobecnej premičacej doby ako aj akékoľvek ďalšie príslušenstvo dlhu žalovanej. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaná navrhuje žalobu v celom rozsahu zamietnuť a súčasne zaviazat žalobcu k náhrade trov konania žalovanej v rozsahu 100%.

7. Žalobca vo vyjadrení k odporu žalovanej uviedol, že odpor žalovanej považuje v celom rozsahu za neodôvodnený a s chýbajúcou oporou v zákone a skutkovom stave. Žalovaná v podanom odpore neuviedla žiaden dôvod, pre ktorý by mal byť platobný rozkaz zrušený. Aktívnu legitimáciu v tomto spore žalobca preukazuje oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanej zaslané doporučené pod číslom zásielky J., čo preukazuje podacím hárkom. Zásielka s oznámením o postúpení pohľadávky bola zasielaná doporučené do dispozičnej sféry žalovanej. Relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupom riadne hmotnoprávne preukázali aktívnu legitimáciu v tomto spore. Takýto postup preukázania aktívnej legitimácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný. V tomto podpore odkazuje na rozsudok NS SR pod sp.zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11.6.2003, v ktorom Najvyšší súd vyslovil právny názor, že „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.“ Nakoľko predmetom žaloby je zaplatenie bankovej pohľadávky, za účelom preukázania aktívnej legitimácie súdu predložil aj výzvy právneho predchodcu, banky - predložené súdu už v žalobe. Predloženými výzvami, doručovanými žalovanej na adresu, ktorú uviedla v zmluve o úvere, preukazuje splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 z. o bankách. V tomto spore preukázal, že právny predchodca vyzval žalovanú na zaplatenie peňažného dlhu pred postúpením pohľadávky. Žalovaná napriek písomnej výzve právneho predchodcu, svoj dlh nezaplatila a do omeškania s jeho zaplatením sa dostala viac ako 90 kalendárnych dní, čo vyplýva aj z predloženého výpisu z účtu. Nakoľko žalovaná napriek výzve banky bola viac ako 90 dní v omeškani so zaplatením svojho dlhu voči banke, na ktorého zaplatenie bola preukázateľne vyzvaná, týmto boli splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa § 92 ods. 8 z. o bankách. Spolu s výzvou právneho predchodcu žalobcu zo dňa 22.5.2018 označenej ako „Tretia upomienka“ súdu predložili aj podací hárok, z ktorého je zrejmé, že táto výzva bola odoslaná žalovanej na adresu ňou uvedenú a to pod číslom zásielky J. dňa 22.5.2018, čo vyplýva priamo z padacieho hároku na boku na jeho ľavej strane, kde je tento dátum uvedený. K postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu došlo riadne a platne, čím je daná aktívna legitimácia žalobcu v tomto spore. Pokiaľ ide o námietku premičania vznesenú žalovaným, túto nepovažuje za dôvodnú, nakoľko už v žalobe uviedol, že v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 21.6.2018 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy žalovaná prevzala dňa 9.7.2018 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Predmetné oznámenie žalovaná prevzala dňa 9.7.2018, a teda lehota 7 dní na zaplatenie dlžného zostatku predčasne ukončeného zmluvného vzťahu, uplynula dňa 16.7.2018. Od 17.7.2018 je žalovaná v omeškani s jej uhradením. Premičacia lehota pre zaplatenie celej sumy dlžného zostatku predčasne ukončeného zmluvného vzťahu podľa § 101 OZ začala plynúť dňa 17.7.2018 a žalovaná pohľadávka tak bola dňa 16.12.2020 uplatnená na súde v rámci plynutia 3-ročnej premičacej doby. Uplatnený nárok tak v čase začatia konania nebol premičaný. Záver o počiatku plynutia premičacej doby zostatku úveru najskôr dňom doručenia predčasného zosplatnenia dlhu s výzvou na zaplatenie je podporený

aj výkladom § 565 OZ, podľa ktorého vyplýva, že k zosplatneniu dlhu nemôže dôjsť predtým ako bude výzva na zosplatnenie doručená dlžníkovi (tento záver pri zhodnej právnej úprave vyplýva aj z rozhodnutia NS ČR sp. zn. 21 Cdo 456/2006, podľa ktorého „dovolateľ správne v této souvislosti uvádí, že bylo na věřiteli, zda a případně kdy svého oprávnění požadovat zaplacení celé pohledávky (zůstatku úvěru s příslušenstvím) využije, a že splatnost celé pohledávky nemůže nastat dříve, dokud věřitel nepožádá dlužníka o její zaplacení z důvodu prodlení se zaplacením splátky (splátek); pro splatnost celé pohledávky není významné, kdy věřitel mohl dlužníka z důvodu jeho prodlení se splátkami o zaplacení celé pohledávky nejdříve požádat, ale zda a kdy se rozhodl svého oprávnění využít a zda, popřípadě kdy ho tedy o zaplacení celé pohledávky skutečně požádal, neboť by jinak měl vůči dlužníku nadále nárok jen na sjednané splátky“). Taktiež poukázal na právny názor vyjadrený v rozhodnutí NS ČR, sp.zn. 21Cdo/426/2005, podľa ktorého „splatnost celé pohledávky pro nesplnění některé splátky nastáva až okamžikem, kdy věřitel dlužníka o její zaplacení požádal, nikolo okamžikem, kdy tak v souladu se smluvním ujednaním učinit mohl“ ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 21.11.2019 sp.zn. 11Co/60/2019 potvrdujúce argumentáciu žalobcu v tomto prípade, kde ako odvolací súd uvádza: „...V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že pokiaľ by následná zročnosť celého dlhu mala mať za následok začiatok plynutia premlčacej doby celého dlhu od prvej omeškanej splátky, posunul by sa začiatok plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcej po prvej z nich a takýto následok je neprípustný, pretože inštitút zročnosti celého dlhu, ako strata výhody splátok, predstavuje sankciu pre dlžníka a prostriedok ochrany veriteľa, a nemôže tak mať pre veriteľa uvedený nepriaznivý následok.“ V závere vyjadrenia žalobca uviedol, že pokiaľ ide o skúmanie bonity žalovanej, v prílohe žaloby predložil dokumenty právneho predchodcu, z ktorých vyplýva, že pred uzavretím zmluvy žalovaná právnomu predchodcovi žalobcu poskytla informácie o svojom zamestnaní, výške príjmu, o svojich záväzkoch a ďalšie podrobné informácie, ktoré sú zrejmé zo strán 12 -19 predmetnej prílohy. Žalovanou namietaná bezúročnosť úveru je v tomto prípade irelevantná, nakoľko žalobca si v tomto konaní uplatňuje len svoj nárok na zaplatenie istiny so zákonným úrokom z omeškania, t.j. neuplatňuje si nárok na úroky ani poplatky. Tvrdenia žalovanej sú účelové s cieľom vyhnúť sa plneniu svojho záväzku. Žalobca nárok považuje za dôvodný a preukázaný.

8. Žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 29.4.2021 uviedla, že nesúhlasí so skutkovými a právnymi závermi uvedenými vo vyjadrení žalobcu. Vo vzťahu k žalobcom tvrdenej aktívnej legitímácie poukázala na § 53 ods. 9 OZ a uviedla, že s cieľom zamedziť zneužívaniu predčasnej splatnosti pohľadávky v režime § 565 OZ, zákonodarca v čl. I novelizačnom bode 5 zákona č. 379/2008 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník zaviedol ustanovenie odseku 9 (predtým ods.8). Zákonodarca pre konanie dodávateľa a jeho právo vyhlásiť splatnosť celej pohľadávky, a tým na strane spotrebiteľa privodiť stav straty výhody splátok stanovil kumulatívne zákonné podmienky pozostávajúce z oddialenia výkonu práva dodávateľa a súčasne jeho pozitívneho konania smerujúceho k včasnému upozorneniu na uplatnenie svojho práva podľa § 565 OZ. V poradí prvá z kumulatívnych zákonných podmienok ustanovuje, že právo na jednorazové splatenie pohľadávky bude mať veriteľ najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky. Ak zákon vymedzuje podmienku omeškania splátky spotrebiteľa, myslí tým omeškanie v poradí prvej splátky za predpokladu, že táto nebude spotrebiteľom uhradená. Právo podľa odseku 9 môže dodávateľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť a len za predpokladu, že omeškanie (s prvou) splátkou trvá (prvá splátka je aj každá ďalšia splátka, ktorá bude vnímaná ako prvá omeškaná splátka, napríklad v prípade, ak sa spotrebiteľ omešká s troma po sebe idúcimi splátkami, rozhodujúca bude v poradí prvá omeškaná splátka). Z listiny (platobná história k úveru) vyplýva, že žalovaná bola v omeškaní so splátkou splatnou dňa 22.3.2018. Z uvedeného vyplýva, že právo na jednorazové zosplatnenie úveru právnomu predchodcovi žalobcu vzniklo po uplynutí 3 mesiacov od omeškania s plnením splátky z dňa 22.3.2018 t.j. ku dňu 23.6.2018 (po uplynutí 3 mesiacov od omeškania). Právny predchodca žalobcu listinou označenou ako Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom vyhotovená dňa 21.6.2018, vyhlásil predčasnú splatnosť úveru (ku dňu vyhotovenia označenej listiny). Z uvedeného vyplýva, že právny predchodca žalobcu mimoriadne úver zosplatnil v rozpore s kogentnou právnou úpravou - t.j. predčasne, nakoľko ku dňu 21.6.2018 nebola splnená podmienka omeškania so splátkou v trvaní 3 mesiacov nakoľko uvedená skutočnosť nastala až ku dňu 23.6.2018, kedy však už bol úver právnym predchodcom (neplatne) mimoriadne zosplatnený. V poradí druhá kumulatívna podmienka je ustálená v rovine pozitívneho konania dodávateľa, ktorý je pred jednorazovým zosplatnením pohľadávky povinný spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní pred jednorazovým zosplatnením pohľadávky upozorniť na výkon tohto práva. Ak zákonodarca ustanovil povinnosť upozorniť spotrebiteľa, je dôležité, aby túto povinnosť dodávateľ splnil vzhľadom na zákonnú lehotu jednak uplynutia 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky,

a jednak na zákonnú lehotu 15 dní pred vykonaním svojho práva. Upozornením má zákonodarca na mysli adresovanú písomnosť, ktorá sa musí nevyhnutne dostať do sféry dispozície spotrebiteľa, a z ktorej obsahu musí byť zrejmé jednak splnenie zákonných podmienok uplatnenia režimu odseku 9, a jednak výslovné upozornenie spotrebiteľa na vykonanie práva dodávateľa podľa § 565 OZ a v súlade s § 53 ods. 9 OZ. V konaní žalobca nepredložil jediný dôkaz o tom, že po dni 23.6.2016 (vrátane) bola žalovanej doručovaná akákoľvek výzva v zmysle obsahu, ktorej by bola právnym predchodcom žalobcu upozornená na výkon práva veriteľa v zmysle § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka. Predpokladom pre zosplatnenie pohľadávky, resp. vyhlásenie mimoriadnej splatnosti tak, ako má na mysli § 565 Občianskeho zákonníka pri plnení zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach je, že toto právo dodávateľ využije najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a súčasne upozorní spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Žalobca v konaní nepreukázal tú skutočnosť, že jeho právny predchodca postupoval v zmysle § 53 ods. 9 OZ a že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru pristúpil až po tom, ako dlžník meškal so zaplatením splátky najmenej tri mesiace a tiež že by upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Za takýto dôkaz nemožno považovať výzvu právneho predchodcu žalobcu - VÚB a.s. - Výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom vyhotovená dňa 21.6.2018, nakoľko touto bolo dlžníkovi oznámené, že zo strany veriteľa došlo ku dňu 21.6.2018 k zosplatneniu úveru a tiež, že dlžnú sumu má uhradiť v lehote 7 dní od doručenia tejto výzvy. Niet pochyb o tom, že spomínaná výzva bola žalovanej doručená 9.7.2018, ako vyplývalo z doručenky. Ako vyplýva z obsahu tejto výzvy, právny predchodca žalobcu VÚB a.s. ňou žalovanej oznámil (len), že došlo k zosplatneniu pohľadávky, teda k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka, avšak nie je dôkazom o tom, že došlo k splneniu zákonných podmienok vyžadovaných v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ktorou je upozornenie spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, ktoré musí predchádzať samotnému oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Nakoľko žalobca v konaní nepreukázal, že by jeho právny predchodca dodržal podmienky vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru tak, ako ich má na mysli § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, je potrebné dospieť k záveru o tom, že žalobca nepreukázal splnenie podmienok pre postúpenie danej pohľadávky zo strany svojho právneho predchodcu z dôvodov bližšie uvedených. Pokiaľ žalobca predložil výzvu na splatenie dlžnej časti úveru vyhotovenú jeho právnym predchodcom VÚB a. s. zo dňa 22.5.2015 označená ako Tretia upomienka - pokus o zmier, je zrejmé že ani túto listinu nemožno považovať za výzvu v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (nie len z dôvodu, že právo na postup podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka vzniklo až ku dňu 23.6.2018) žalobca nepreukázal, že by táto výzva (Tretia upomienka - pokus o zmier) bola doručená žalovanej predložením dôkazu, ktorý by túto skutočnosť potvrdil. Za takýto dôkaz nemožno považovať podací hárok, ktorý nie je dôkazom o tom, že spomínaná zásielka bola žalovanej aj doručená. Zosplatnenie úveru bez toho, že by bol predtým spotrebiteľ vyzvaný na splnenie dlhu tak, ako vyplýva zo spomínaných zákonných ustanovení odporuje zákonu a z toho dôvodu ide o neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Z § 92 ods. 8 zákona o bankách vyplýva, že banka môže postúpiť inému subjektu iba tú časť pohľadávky, ktorá zodpovedá nesplácanému dlhu. Dôvodová správa k tomuto ustanoveniu (pôvodne išlo o § 92 ods. 7) doslova uvádza: „V ods. 7 sa upravuje možnosť použiť inštitút postúpenia svojej pohľadávky zodpovedajúcej nesplácanému dlhu a to aj osobe, ktorá nie je bankou.“ Pokiaľ teda banka postúpila predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu navrhovateľovi, postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách. Keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatným celý úver (nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti), banka nebola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru, vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Zmluva o postúpení pohľadávok medzi právnym predchodcom žalobcu a žalobcom je preto neplatným právnym úkonom v zmysle § 39 OZ (pre rozpor so zákonom). Ustanovenie § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka zakazuje postúpiť okrem iného také pohľadávky, ktorých obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Pohľadávky banky voči svojim klientom treba považovať práve za takýto druh pohľadávok. S každou pohľadávkou banky voči klientovi sú totiž neoddeliteľne spojené špecifické povinnosti a požiadavky kladené na podnikanie bánk v zmysle § 27 a nasl. zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ako aj obsiahle bankové tajomstvo (§ 91 a nasl. cit. zákona). Ak tieto predpoklady nie sú splnené, pohľadávka banky nie je postupiteľná, pretože tomu bráni už citované ust. § 525 ods. 1 Obč. zák. Ak určitá pohľadávka nie je postupiteľná (teda jej postúpenie je objektívne neprípustné, zakázané), potom jej „postúpenie“ je svojím obsahom a účelom v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Obč. zák., a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení, ale aj navonok, voči dlžníkovi. Z už uvedeného potom vyplýva, že na rozpor postúpenia s § 525 Obč. zák., ktoré má za následok absolútnu neplatnosť postúpenia, prihlíada súd aj bez námietky, z úradnej povinnosti.

9. Žalovaná ďalej vo vyjadrení k prevereniu jej bonity uviedla, že žalobcom predložené prílohy, ktoré majú preukazovať preverenie jej bonity, nemajú v podstate žiadnu výpovednú hodnotu (t.j. žiadne dostupné zdroje pre veriteľov napr. NRKI, potvrdenie o výške príjmu, výpisy z účtu iné) aj keď žalobca formálne uvádza zisťovanie - nepredložil o tom žiadny dôkaz, a čo je rovnako podstatné žalobca ani netvrdí, že by napríklad výdavky žalovanej zisťoval pričom minimálne z interných záznamov, musel právny predchodca žalobcu mať vedomosť najmenej o dvoch ďalších záväzkoch žalovanej. Dokonca z pripojenej žiadosti o úver vyplýva, že žalovaná uvádza úverové záväzky mesačne vo výške 420 Eur, priemerný mesačný príjem vo výške 800 Eur a to že právny predchodca žalobcu žalovanej poskytol ďalšiu pôžičku (zmluva, ktorá je predmetom tohto konania) s mesačnou splátkou 155,59 Eur, je zjavné že žalovanej nezostala k dispozícii ani suma životného minima, ktorá ku dňu 11.10.2016 predstavovala 198,09 Eur. Je úplne evidentné, že právny predchodca žalobcu žalovanej poskytoval úvery ľahkovážne, bez odbornej starostlivosti a výsledok takého úverovania je zrejmy a žalobca sa po troch rokoch od mimoriadnej splatnosti domáha zvyšku dlhu voči žalovanej. Berúc do úvahy príslušný právny rámec (platný a účinný v čase uzavretia predmetnej úverovej zmluvy, je zrejme, že právny predchodca žalovaného (hoci mal k uvedenému postupu všetky možnosti dostupné) si nesplnil žiadne svoje predzmluvné povinnosti (nie len v súvislosti so skúmaním bonity žalovanej) nakoľko právny predchodca žalobcu nevykonal žiadny dopyt na žalovanú ohľadom jej úverového zaťaženia, rovnako žiadnym relevantným spôsobom neskúmal príjmy ani výdavky spotrebiteľa v čase uzatvorenia zmluvy. Žalobca sa nedotazoval, ani nezisťoval na výdavky žalovanej, napríklad, či žalovaná nie je ručiteľom, spoludžníkom inému v záväzku, či je povinná prispievať na domácnosť, aké obvyklé výdavky má na ošatenie a pod. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný a domáci rozpočet a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje. Registre vo všeobecnosti obsahujú informácie o osobách, ktoré podpísali úverovú zmluvu s bankou alebo finančnou inštitúciou. Informácie z bankového úverového registra využívajú banky a jedná sa o informácie o fyzických osobách. V bankovom registri sa teda nachádza každá fyzická osoba, ktorá má s niektorou členskou bankou alebo stavebnou sporiteľňou uzatvorenú zmluvu k úverovému produktu, ako je spotrebiteľský úver, hypotekárny úver, úver na stavebné sporenie, kreditnú kartu, kontokorentný úver, bežný účet s povoleným debetom, pokiaľ svojej banke alebo stavebnej sporiteľni poskytla súhlas na spracovanie svojich údajov. Nakoľko sú v registroch evidovaní spolužiadatelia a ručitelia v rámci jednotlivých úverov, je to významný fakt pri komplexnom posudzovaní kredibility akejkoľvek osoby, z hľadiska jej schopnosti splácať záväzky riadne a včas aj v budúcnosti. Berúc do úvahy príslušný právny rámec (platný a účinný v čase uzavretia zmluvy) je zrejme, že právny predchodca žalovaného (hoci mal k uvedenému postupu všetky možnosti dostupné) si nesplnil žiadne svoje predzmluvné povinnosti (ohľadne skúmania bonity žalovanej) nakoľko žalobca napriek tomu, že disponoval splnomocnením od žalovanej v súvislosti so zisťovaním pre veriteľa potrebných informácií, tiež bol zakladateľom a členom nebankového registra nevykonal žiadny dopyt na žalovanú ohľadom jej úverového zaťaženia, rovnako žiadnym relevantným spôsobom neskúmal príjmy ani výdavky spotrebiteľa. Účelom § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských

úveroch je zabrániť v poskytovaní úverov spotrebiteľom ako slabšej zmluvnej strane, ktorých finančné možnosti neumožňujú splácanie úveru. Veriteľ, ktorý poskytuje spotrebiteľský úver je povinný vynaložiť aktívne úsilie, posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, a to na základe relevantných a aktuálnych informácií získaných jednak od spotrebiteľa a jednak získaných vlastnou činnosťou, napr. z bankového registra. Toto ustanovenie by malo zabezpečiť záujem veriteľov správne odhadnúť schopnosť spotrebiteľa splácať a správať sa tak obozretne jednak z pohľadu návratnosti úveru a jednak z pohľadu dôsledkov nezodpovedného požičiavania na strane spotrebiteľov (účelom citovaného ustanovenia je tak ochrániť spotrebiteľa ako slabšieho účastníka zmluvy a vyrovnať tak faktickú nerovnováhu vznikajúcu v právnom vzťahu medzi spotrebiteľom a dodávateľom). Žalobca ako veriteľ v danej veci hrubo porušil svoje povinnosti pri overovaní bonity žalovanej ako spotrebiteľa v zmysle § 7 ods. 1 v spojení s § 11 ods. 2 druhá veta zákona o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ účelom skúmania bonity klienta je zistenie všetkých údajov potrebných na posúdenie schopností klienta splácať úver, potom takéto posúdenie nemôže byť zrealizované len na základe skúmania napr. príjmu klienta. Pokiaľ veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či klient je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver. Bez toho, aby žalobca skúmal aspoň základné informácie týkajúce sa finančnej situácie svojho klienta, nemohol si utvoriť reálny obraz o majetkovej situácii žalovanej, potrebnej pre posúdenie schopnosti žalovanej splácať dlh zo zmluvy.

10. Žalobca vo svojom podaní zo dňa 18.10.2021 uviedol, že pokiaľ ide o skúmanie bonity žalovanej, v prílohe žaloby predložil dokumenty právneho predchodcu, z ktorých vyplýva, že pred uzavretím zmluvy žalovaná právne predchodcovi poskytla informácie o svojom zamestnaní, výške príjmu, o svojich záväzkoch a ďalšie podrobné informácie, a to na stranách 12-17 predmetnej prílohy. Aktívnu legitimitáciu v tomto spore preukazuje oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanej zaslané doporučene pod číslom zásielky J.K, čo preukazuje podacím hárkom. Zásielka s oznámením o postúpení pohľadávky bola zasielaná doporučene do dispozičnej sféry žalovanej. Relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupcom riadne hmotnoprávne preukázal aktívnu legitimitáciu v tomto spore. Takýto postup preukázania aktívnej legitimitácie je plne v súlade s právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný. V tomto podpore odkazuje na rozsudok NS SR pod sp.zn. 4Obo/210/01 zo dňa 11.6.2003, v ktorom Najvyšší súd vyslovil právny názor, že „Relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimitáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.“ Nakoľko predmetom žaloby je zaplatenie bankovej pohľadávky, za účelom preukázania aktívnej legitimitácie, súdu predložili aj výzvy právneho predchodcu, banky. Predloženými výzvami, doručovanými žalovanej na adresu, ktorú uviedla v zmluve o úvere, preukazujeme splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Ako už v žalobe uviedol, v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Podmienky požadovanej predčasnej splatnosti úveru (okamžitá splatnosť úveru) zo strany veriteľa“ vyhlásil ku dňu 21.6.2018 predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti pohľadávky z úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy prevzala žalovaná dňa 9.7.2018 v súlade s čl. Všeobecných obchodných podmienok s označením „Doručovanie a vyhlásenia klienta“. Pred samotným vyhlásením predčasnej splatnosti bola zároveň žalovaná vyzvaná na úhradu omeškaných splátok, a to výzvou zo dňa 22.5.2018 označenou ako „Tretia upomienka“. Predmetná výzva bola žalovanej doručovaná dňa 22.5.2018 pod číslom zásielky J., čo preukazuje predložený podací hárk (dátum odoslania je zrejmý z podacieho hárku - na ľavej strane zľava). K postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom tohto sporu došlo riadne a platne, čím je daná žalobcova aktívna legitimitácia v tomto spore. Žalovanou namietaná bezúročnosť úveru je v tomto prípade irelevantná, nakoľko žalobca si v tomto konaní uplatňuje len svoj nárok na zaplatenie istiny so zákonným úrokom z omeškania, t.j. neuplatňuje si nárok na úroky ani poplatky. Žalobca má za to, že tvrdenia žalovanej sú účelové s cieľom vyhnúť sa plneniu svojho záväzku. Nárok žalobcu považuje za dôvodný a preukázaný.

11. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní, proti platobnému rozkazu môže žalovaný podať odpor, ktorý musí byť vecne odôvodnený. Podaním odporu sa platobný rozkaz zrušuje; to neplatí, ak bol odpor odmietnutý. Podaný odpor nemožno vziať späť.

12. Podľa § 14 ods. 3 zákona č. 307/2016 Z.z., ak žalobca v lehote 15 dní od doručenia výzvy súdu podá návrh na pokračovanie v konaní, súd postúpi vec do piatich pracovných dní súdu príslušnému na jej prejednanie podľa Civilného sporového poriadku a strany o tom upovedomí.

13. Súd vo veci nariadil pojednávanie na 21.10.2021. Na pojednávanie sa nedostavili strany sporu, ktoré svoju neúčast' ospravedlnili a súhlasili s rozhodnutím veci v ich neprítomnosti. Súd v súlade s § 180 CSP vec prejednal na pojednávaní v ich neprítomnosti. Právna zástupkyňa žalovanej na pojednávaní žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť z dôvodu nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu z dôvodu neplatného postúpenia pohľadávky, nepreukázania dodržania kogentného postupu v zmysle § 53 ods. 9 OZ a rovnako nedodržania postupu konať s odbornou starostlivosťou zo strany právneho predchodcu žalobcu, čo má za následok v konečnom dôsledku neplatnosť postúpenia a nedostatok aktívnej legitímácie.

14. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s návrhom žalobcu, vyjadreniami strán sporu a s listinnými dôkazmi uvedenými vyššie, ako i oboznámením sa s obsahom celého spisového materiálu a zistil nasledovný skutkový stav: Žalovaná dňa 10.10.2016 požiadala právneho predchodcu žalobcu o poskytnutie úveru. Následne dňa 11.10.2016 právny predchodca žalobcu - VÚB, a.s. a žalovaná uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej peňažné prostriedky v sume 9.770 Eur, ktoré sa zaviazala splácať v mesačných splátkach (96) po 155,59 Eur, pri celkovej čiastke, ktorú musí dlžník zaplatiť 15.132,04 Eur, úrokovou sadzbou 11,40% p.a., RPMN 12,68% a priemernou RPMN 9,22%, poplatok za poskytnutie úver 195,40 Eur. Žalovaná porušila povinnosť uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas. Právny predchodca žalobcu listom zo dňa 22.5.2018 - tretia upomienka - pokus o zmier, vyzval žalovanú na okamžité zaplatenie dlžnej sumy 484,76 Eur a zároveň ju upozornil, že v opačnom prípade bude požadovať vrátiť celú sumu poskytnutého úveru s príslušenstvom pred dátumom splatnosti dohodnutým v zmluve. Z dôvodu neuhradenia dlhu, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 21.6.2018 - výzva na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom oznámil žalovanej predčasnú splatnosť pohľadávky k 21.6.2018 a vyzval ju na úhradu dlžnej sumy 9.088,42 Eur v lehote do 7 kalendárnych dní odo dňa doručenia výzvy. Žalovaná výzvu prevzala dňa 9.7.2018. Listom zo dňa 9.7.2020 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej postúpenie pohľadávky voči žalovanej vyplývajúcej zo zmluvy č. 3126855921 zo dňa 11.10.2016 ku dňu 8.7.2020 na žalobcu.

15. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

19. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

20. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechádza dobrým mravom.

21. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Povinnosť podľa prvej vety sa považuje za splnenú, ak je splatenie spotrebiteľského úveru v celom rozsahu zabezpečené peňažnými prostriedkami alebo cennými papiermi; tým nie je dotknuté ustanovenie § 17 ods. 3.

22. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

23. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje najmä posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa splácať úver, ako tomu v skutočnosti je.

24. Podľa § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

25. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere, keď na jednej strane vystupuje fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a na strane druhej právnická osoba - dodávateľ, ktorá pri uzatváraní zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Posudzovaný právny vzťah medzi žalobcom (resp. jeho právnym predchodcom) a žalovanou je preto zmluvným vzťahom medzi spotrebiteľom a dodávateľom a preto súd predmetnú zmluvu považoval za spotrebiteľskú.

26. Žalovaná v konaní okrem iného namietala aktívnu legitímáciu žalobcu z dôvodu, že právny predchodca žalobcu nepostupoval pri poskytovaní úveru v súlade s § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. keď dostatočne neposudzoval jej bonitu. Vzhľadom na uvedené a vzhľadom na skutočnosť, že žalobca nebol pôvodným veriteľom pohľadávky, ale veriteľom sa stal až na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, súd prednostne skúmal, či právny predchodca žalobcu bol oprávnený pohľadávku zosplatiť s poukazom na § 7 zákona č. 129/2010 Z.z., a teda či žalobca je, resp. nie je aktívne vecne legitimovaným subjektom v predmetnej právnej veci.

27. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou súdneho konania (rozsudok NS SR z 29.6.2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

28. Zákon č. 129/2010 Z.z. platný v čase uzatvorenia zmluvy upravoval v § 7 ods. 1 povinnosť veriteľa pred uzavretím alebo zmenou spotrebiteľskej zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

29. Podľa § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. pre platné zosplatnenie pohľadávky banky sa vyžadovalo, splnenie povinnosti banky pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom banka mala vziať do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

30. Pojem odbornej starostlivosti nie je právnym predpisom definovaný. Najvyšší správny súd Českej republiky charakterizoval odbornú starostlivosť ako povinnosť, ktorá je prejavom zásady profesionality platnej pre oblasť obchodného práva, ktorá predpokladá vyššie nároky na obchodníkov, čo sa týka ich vedomostí, znalostí a informovanosti (1Afs 94/2009 z 30.09.2009). Veriteľ musí náležite zisťovať schopnosť spotrebiteľa splácať úver a požadovať doklady k jeho tvrdeniam. Veriteľ by mal úverovú bonitu dlžníka aktívne zisťovať a preverovať, nie sa uspokojiť len s jeho ničím nedoloženými vyhláseniami. Informáciu o výške príjmu spotrebiteľa môže veriteľ overiť napríklad potvrdením o príjme vystaveným zamestnávateľom alebo výpisom z bankového účtu spotrebiteľa kde bola príslušná suma pripísaná. Súd sa s obsahom odbornej starostlivosti ako k nemu dospel Najvyšší správny súd Českej republiky, stotožnil. Takto definovaný obsah odbornej starostlivosti korešponduje aj s vymedzením tohto pojmu v čl.2 písm. h/ Smernice č. 2005/29/ES z 11.5.2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, podľa ktorého odborná starostlivosť je úroveň špeciálnej schopnosti a starostlivosti, ktorú možno rozumne očakávať od obchodníka pri jeho konaní voči spotrebiteľom, zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej zásade dobrej viery uplatňujúcej sa v oblasti obchodníckej činnosti. Stotožnil sa aj s potrebou verifikácie spotrebiteľom poskytnutých informácií. Aj keď totiž zákon ukladá spotrebiteľom povinnosť poskytnúť údaje umožňujúce posúdiť veriteľovi jeho schopnosť splácať úver, nezabavuje to veriteľa jeho povinnosti údaje získané od spotrebiteľa v rámci možnosti preveriť a následne profesionálne vyhodnotiť.

31. Súd má za to, že odborná starostlivosť poskytovateľa úverov je starostlivosťou odbornou vtedy, ak je komplexom účinných nástrojov umožňujúcich zhodnotiť potenciál spotrebiteľa splatiť úver, rozsah ktorých bude daný individuálnymi okolnosťami. Odbornou nie je vtedy, ak je povrchná, ak je jej zmyslom expanzia kvantity bez zohľadnenia kvality, a to nielen vo vzťahu k spotrebiteľom, ale aj vo vzťahu k vlastným zdrojom, ktoré sú taktiež neodbornou starostlivosťou potenciálne negatívne ohrozené. V prípade, ak veriteľ túto svoju zákonnú povinnosť zanedbá, zákon sankcionuje takéto konanie v zmysle § 11 ods. 2 nemožnosťou vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a v prípade, ak dôjde k hrubému porušeniu § 7 ods. 1, v takom prípade zákon sankcionuje takéto konanie veriteľa bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru. Za hrubé porušenie povinnosti sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

32. Zo žalobcom predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalovaná v žiadosti o flexipôžičku zo dňa 10.10.2016 poskytla právnemu predchodcovi údaje týkajúce sa výšky dovtedajších splátok úveru u právneho predchodcu žalobcu (165 Eur), informáciu o jej priemernom mesačnom príjme (cca 840 Eur), výdavkoch na úhradu spotrebného úveru/úverov (s mesačnou splátkou spolu 420 Eur) a informáciu o svojich majetkových pomeroch v rozsahu vlastníctva jednej nehnuteľnosti, v ktorej býva a výdavkov v rozsahu predplatennej karty na mobilný telefón. Zo žiadosti o flexipôžičku síce vyplýva účel úveru - refinancovanie pôvodného úveru poskytnutého právnym predchodcom žalobcu vo výške 10.000 Eur so zostatkom 9.300 Eur a mesačnou splátkou 165 Eur, avšak v skutočnosti sa jednalo aj o poskytnutie nového úveru, nakoľko zostatok pôvodného úveru žalovanej u právneho predchodcu žalobcu predstavoval sumu 9.300 Eur a právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver vo výške až 9.770 Eur. Vzhľadom na žalovanou uvedený priemerný mesačný príjem cca 840 Eur, pri zistených mesačných splátkach úverov 536 Eur, bez zisťovania ďalších okolností, nie je možné konštatovať, že právny predchodca žalobcu konal pri uzatváraní zmluvy s odbornou starostlivosťou. Navyše poskytnutím úveru došlo k jeho navýšeniu a celková čiastka, ktorú mala žalovaná uhradiť sa zo zostatku 9.300 Eur navýšila na 15.132,04 Eur. Súd je toho názoru, že právny predchodca žalobcu pri poskytnutí úveru nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď pred poskytnutím úveru dňa 11.10.2016 nezistil, že žalovaná mala v čase žiadosti o refinancovanie pôvodného úveru úvery spolu vo výške mesačných splátok 703,40 Eur (zistil len úvery spolu vo výške 536 Eur), neoveril výšku mesačnej mzdy žalovanej,

nezhľadnil schopnosť žalovanej splácať poskytnutý úver z mesačnej mzdy žalovanej s prihladnutím na jej iné mesačné výdavky, ktoré riadne nezisťoval (zistil len predplatenú telefónnu kartu) a žalovanej neposkytol len úver na refinancovanie dovtedajšieho úveru so zostatkom 9.300 Eur ale poskytol žalovanej vyšší úver vo výške 9.770 Eur, ktorým žalovanú ešte viac zadlžil.

33. Vzhľadom na § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. možno od žalobcu, resp. jeho právneho predchodcu ako veriteľa požadovať preukázanie bonity klienta, teda v uvedenom prípade bolo na žalobcovi ako veriteľovi, aby preukázal, že si svoje povinnosti, resp. že jeho právny predchodca si svoje povinnosti vyplývajúce z právnych predpisov splnil, teda, že si v uvedenom prípade splnil povinnosť vyplývajúcu mu z § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že právny predchodca žalobcu pri skúmaní bonity žalovanej vychádzal z údajov uvedených v žiadosti o úver, teda z údajov o tom, že žalovaná je rozvedená, s priemerným mesačným príjmom vo výške cca 840 Eur, býva vo vlastnom dome, má mesačné finančné náklady spolu vo výške 585 Eur (splátky úverov). Súd má za to, že ak by aj vyššie uvedené konanie žalobcu bolo považované za skúmanie bonity žalovanej, toto konanie by nebolo možné považovať za náležité skúmanie bonity s odbornou starostlivosťou, pretože bez toho, aby žalobca skúmal aj iné aspekty a okolnosti na strane žalovanej, ako napr. jej celkovú zadlženosť, mesačné výdavky, výdavky na zabezpečovanie ubytovania, stravy, atď., nemohol si utvoriť reálny obraz o majetkovej situácii žalovanej potrebnej pre posúdenie jej schopnosti splácať dlh zo zmluvy. Z uvedeného teda možno vyvodiť záver o nesplnení si povinnosti právneho predchodcu žalobcu o preukázaní odbornej starostlivosti posúdenia schopnosti žalovanej splácať úver. Pre posúdenie splnenia povinnosti ustanovenej v § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. nie je rozhodujúce, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ (žalobca, resp. jeho právny predchodca) pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity spotrebiteľa. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že v prípade, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou nebol v prvom rade oprávnený požadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a v druhom rade uzatvorená spotrebiteľská zmluva je postihnutá sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Právny predchodca žalobcu nemohol platne vyhlásiť predčasnú splatnosť úveru a mohol sa účinne domáhať len zaplatenia nevrátenej dlžnej istiny spotrebiteľského úveru, a to však len tých splátok, ktoré boli splatnými ku dňu podania žaloby. Z uvedeného dôvodu tak možno prisvedčiť námietke žalovanej, že právnym predchodcom žalobcu vyhlásenie pohľadávky za predčasne splatnú nebolo platné. Vzhľadom na uvedené teda možno konštatovať, že predmetná pohľadávka nebola zo strany právneho predchodcu žalobcu platne postúpená a to má za následok nedostatok aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu.

34. V súlade s § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z., na inú osobu je možné postúpiť iba pohľadávku, ktorá je splatná, resp. časť pohľadávky, ktorá je splatná. V danom prípade došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá sa mala stať splatnou na základe vyhlásenia mimoriadnej splatnosti pohľadávky. V prípade, ak by nedošlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti dlhu, nebolo by možné pohľadávku postúpiť. Aby došlo k platnému zosplatneniu pohľadávky vyplývajúcej zo spotrebiteľskej zmluvy je potrebné dodržať aj zákonný postup uvedený v § 7 ods. 1 v spojení zákona č. 129/2010 Z.z. To znamená, že k tomu, aby došlo k zosplatneniu pohľadávky bolo v danom prípade potrebné, aby veriteľ (právny predchodca žalobcu) postupoval pred uzatváraním zmluvy s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní bonity žalovanej. Žalobca však v danom prípade nepreukázal, že by jeho právny predchodca postupoval pred uzatvorením zmluvy o úvere v súlade s § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.

35. Vzhľadom na vyššie uvedené súd dospel k záveru, že v danom prípade sa žalobcovi nepodarilo preukázať splnenie zákonných podmienok pre postúpenie predmetnej pohľadávky VÚB, a.s. voči žalovanej ako dlžníkovi na žalobcu, teda, že sa stal platne a účinne veriteľom uplatnenej pohľadávky. Žalobca tak nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu, a z toho dôvodu súd žalobu zamietol. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia sa súd nestotožnil s názorom žalobcu, že oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitímáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky bez toho, aby skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení.

36. Podľa konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých

detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorá ju nastolila.

37. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaná bola v spore plne úspešná, preto jej súd priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Galanta.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. V odvolaní sa popri uvedených všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 ods. 1 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.